

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Knagsted

Citation: Wied, Gustav: "Knagsted. 1967", i Wied, Gustav: *Knagsted. 1967*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied08val-shoot-idm140538567295840/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Knagsted. 1967

— Han ligner en Aadselgrib! hviskede Knagsted —
Hvad? Synes Du ikke?

— Jo-o, smuk er han ikke, nikkede Clausen — Hvem er det?

— Ih, men bevars Menneske, véd Du ikke *det*? Det er jo Hurtigdigteren Rasmus Vridsløse! ... Han minder om Mordet i Finnerup Lade!

— Han skriver jo da ellers saa nydeligt og morsomt! Clausen slutte Digteren med Øjnene.

— Ja, og *meget*! sagde Tolderen — Og saa *alsidigt*! Hvergang en anden Digter har skrevet en Bog, saa leverer han straks Mage til. So ein Ding muss ich auch machen! si'er han; tylder en Skefuld Blæk i Musen, og saa lakserer hun!

— Du er nu for siem, Knagsted! ... Hvad for en af Damerne er mon hans Kone?

— Ingen af dem. Hans Kone er altid hjemme og passer Butikken.

— Har han *Butik*?

— Ja-a! Véd Du heller ikke *det*? Han har et helt *Lager* af Digterværker, de ligger ordnede paa Hylde; og saa staar Konen og ekspederer. Bladene telefonerer efter Bidrag, og saa har hun syv Ekspresdrengene paa Cykler, som hun sender af Sted rundt i Byen .. Se, nu faar han vist en *Idé*!

Rasmus Vridsløse havde vinket en Kælnér hen til sig. Og et Øjeblik efter blev der serveret ham Papir og Skrivematerialer. De seks Almuelærerinder gjorde forventningsfulde Tegn til hinanden og lukkede derpaa ligesom berusede Øjnene. — Digterens Pen skrattede lynsnart henover Papiret.

— Det er storartet! sagde Overlæreren med tindrende Øjne. — Hvor *maa* han dog være begavet!

— Kolossalt! nikkede Knagsted — Og hvis der havde været *flere* Piger, havde han skrevet endnu hurtigere! Han er nemlig, hvad man kalder Kvindedigter. Naar han skal skrive en Roman ... som f. Eks. det vidunderlige Prosadigt „Den gamle Hue“ .. har han hele Huset fuldt af Piger. De sidder i Stuerne, i Vindueskarmene, ned ad Trapperne og paa smaa Taburetter helt ud paa Fortovet .. Og det er *alle*-sammen Almuelærerinder!